RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 82.796 van 11 oktober 1999
in de zaak A. 84.199/IX-1840.

In zake : Theofiel MAHO
wonende te LINTER
Klein Broekstraat 22

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Financiën.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Theofiel MAHO, bestuursassistent bij de Administratie der douane en accijnzen van het ministerie van Financiën, op 18 mei 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging :

"1. van de weigering van de overheid om aan verzoeker een antwoord te verstrekken aangaande zijn tewerkstelling op de standplaats Hasselt, volgens hun stelling : bij ambtshalve overplaatsing, volgens zijn stelling : bij detachering;

2. van de weigering van de overheid om aan verzoeker een ministerieel besluit te betekenen waarin de motivering moet in opgenomen zijn aangaande het beroep dat verzoeker heeft ingesteld bij de departementale raad van beroep bij het ministerie van Financiën inzake zijn beoordeling ZEER GOED naar SLECHT en uiteindelijk naar ONVOLDOENDE;"

3. van dat ministerieel besluit zelf;

"4. van de weigering van de overheid om aan verzoeker een verslag van het Hoog Comité van Toezicht te laten inzien of afschrift te geven bij toepassing van de wet Openbaarheid van Bestuur;

5. van de weigering van de overheid om aan verzoekers vraag tot herziening van zijn beoordeling gevolg te geven binnen een redelijke termijn."

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 september 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat uit de termen van het verzoekschrift de voorwerpen ervan beter omschreven kunnen worden als volgt :

1. De weigering om aan verzoeker verder een detacheringsvergoeding uit te betalen, gesteund op de stelling dat hij werd overgeplaatst en niet gedetacheerd;
2. het ministerieel besluit waarbij hem de beoordeling "onvoldoende" wordt toegekend voor de periode 1995-1996 en de weigering om hem dat besluit te betekenen;
3. de weigering om verzoeker inzage te geven in het verslag dat het Hoog Comité van Toezicht opstelde op grond van een klacht die verzoeker indiende;
4. de weigering om aan zijn vraag tot herziening van zijn beoordeling voor de periode 1996—1997 gevolg te geven;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Wat betreft de weigering om verzoeker verder een detacheringsvergoeding uit te betalen ingevolge zijn affectatie te Hasselt.

1.1.1. Op 10 augustus 1994 beslist de directeur-generaal van de Administratie der douane en accijnzen verzoeker aan te wijzen voor de standplaats Zaventem. Deze beslissing wordt door de Raad van State geschorst bij arrest nr. 50.570 van 5 december 1994, waarop zij op 27 december 1994 wordt ingetrokken.

1.1.2. Op 13 mei 1996 wordt verzoeker bij ordemaatregel aangewezen voor de standplaats Brussel met ingang van 20 mei 1996.

1.1.3. Op 12 maart 1997 beslist de secretaris-generaal op voorstel van de dienst reglementering en statuten van het Algemeen secretariaat dat de overplaatsing naar Brussel niet kan worden gehandhaafd omdat zij behept is met een aantal onwettigheden. Hij is van

oordeel dat verzoeker wel zou kunnen worden tewerkgesteld in het belang van de dienst op een andere dienst dan bij de Motorbrigade te Tienen, alwaar verzoeker voor zijn overplaatsing naar Brussel zijn standplaats had. Dit wordt aan de directeur-generaal der douane en accijnzen meegedeeld met een nota van 28 maart 1997.

Verzoeker ontvangt op 1 juni 1997 en op 4 februari 1998 op zijn vraag een afschrift van de genoemde nota van 28 maart 1997 en van de beslissing van de secretaris-generaal.

Ingevolge de beslissing van de secretaris-generaal wordt verzoekers aanwijzing voor Brussel bij beslissing van 7 april 1997 beëindigd met ingang van 28 april 1997.

Bij beslissing van 17 april 1997 wijst de directeur-generaal van de Administratie van douane en accijnzen verzoeker dan in het belang van de dienst aan voor de standplaats Hasselt met ingang van 28 april 1997. Artikel 2 van dat besluit bepaalt dat verzoeker ingevolge zijn standplaatsverandering aanspraak kan maken op de terzake voorziene vergoedingen wegens reis- en verblijfkosten.

Deze beslissing wordt aan verzoeker ter kennis gebracht op 25 april 1997. De notificatie vermeldt dat er beroep tegen kan aangetekend worden bij de Raad van State.

1.1.4. Op 21 november 1997 vraagt verzoeker aan de gewestelijk directeur om de periode, waarvoor de reis- en verblijfsvergoedingen kunnen worden uitbetaald, te willen verlengen. Mocht dit niet mogelijk zijn dan vraagt hij dat hem een detacheringsvergoeding zou worden toegekend om zijn verplaatsingskosten te dekken. Zijn vraag wordt op 13 januari 1998 voorgelegd aan het hoofdbestuur van de Administratie der douane en accijnzen.

Op 28 januari 1998 schrijft de directeur-generaal aan de gewestelijk directeur dat ingevolge het besluit van 17 april 1997 verzoekers nieuwe standplaats Hasselt is en dat hij bijgevolg niet buiten zijn standplaats is gedetacheerd en derhalve geen aanspraak kan maken op de vergoedingen verbonden aan een detachering. Verzoeker neemt hiervan kennis op 9 februari 1998.

1.1.5. Met een schrijven van 9 februari 1998 betwist verzoeker met een uitvoerige argumentatie de beslissing van de directeur-generaal van 28 januari 1998 en vraagt hij om gehoord te worden. Dit laatste gebeurt op 11 maart 1998.

Op 23 maart 1998 wordt aan verzoeker geantwoord dat hij enkel aanspraak kan maken op de vergoedingen die verbonden zijn aan de standplaatsverandering voorzien in het ministerieel besluit van 19 november 1973.

Op 23 april 1998 richt verzoeker een bezwaarschrift aan de secretaris-generaal waarop tot op heden nog geen nieuwe beslissing lijkt te bestaan.

1.2. Wat betreft de beoordeling voor de periode 1995-1996.

Voor de periode 1995-1996 wordt oorspronkelijk de beoordeling "slecht" voorgesteld. De raad van beroep adviseert op 24 september 1998 dat verzoekers beroep gegrond is en dat de beoordeling "onvoldoende" moet worden aangehouden. Op 21 oktober verklaart de minister zich akkoord met dit advies en wordt de beoordeling "onvoldoende" toegekend voor de periode 1995-1996.

Die beslissing wordt aan verzoeker betekend op 19 januari 1999.

1.3. Wat betreft de weigering om hem inzage te geven in een verslag van het Hoog Comité van Toezicht.

Verzoeker vraagt op 5 februari 1998 aan de verwerende partij inzage in een verslag dat het Hoog Comité van Toezicht opstelde ingevolge een klacht van verzoeker.

Tot op heden lijkt er aan dat verzoek geen gevolg te zijn gegeven.

1.4. Wat betreft de herziening van de beoordeling 1996-1997.

1.4.1. Op 25 september 1998 vraagt verzoeker een nieuwe beoordeling voor de periode 1996-1997.

1.4.2. De onmiddellijke hiërarchische overste stelt de beoordeling "zeer goed" voor, de directeur en de gewestelijk directeur stellen daarentegen de beoordeling "goed" voor.

Op 13 april 1999 kent het College van Dienstchefs de beoordeling "goed" toe;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat er over de door haar opgeworpen exceptie slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de beide cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen zoals hierna zal blijken te dezen niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering.

3.1. Overwegende dat verzoeker een nota met "toelichting en opmerkingen op het verslag betreffende de vordering tot schorsing" met nieuwe stukken heeft neergelegd ter griffie van de Raad van State op 23 september 1999;

3.2. Overwegende dat dergelijke nota met bijkomende nieuwe stukken niet is voorzien in het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State; dat enkel de akte houdende de vordering tot schorsing en de nota met opmerkingen van de verwerende partij, en in voorkomend geval, het verzoekschrift in tussenkomst processtukken zijn die in het voormeld procedurereglement zijn opgenomen; dat bijgevolg de nota met "toelichting en opmerkingen op het verslag betreffende de vordering tot schorsing" met nieuwe stukken, uit de debatten wordt geweerd;

3.3. Overwegende dat ook geen rekening kan worden gehouden met de ter zitting door verzoeker mondeling aangebrachte gegevens met betrekking tot zijn financiële toestand; dat immers de volledige uiteenzetting van door verzoekers ingeroepen nadeel in het inleidend verzoekschrift moet opgenomen zijn en een onvoldoende uiteenzetting niet kan ondervangen worden door verklaringen ter zitting;

3.4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het

reglement een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan berokkenen;

3.5. Overwegende dat verzoeker als moeilijk te herstellen en ernstig nadeel aanvoert dat hij ingevolge de beslissingen van 10 augustus 1994, 13 mei 1996 en 17 april 1997 een zeer ernstig verlies aan inkomen lijdt, ten minste 32.000 frank bruto per maand, en dat hij ingevolge de tenuitvoerlegging van die beslissingen een morele schade ondergaat namelijk gezichtsverlies ten opzichte van zijn collega's en ten opzichte van de ondergeschikten met wie hij dagelijks samenwerkt omdat hij als ambtenaar van rang 20 werk moet doen van een klasseerder; dat hij in dit verband erop wijst dat de Raad van State in zijn arrest nr. 50.570 van 5 december 1994 een ernstig financieel en moreel nadeel bij een overplaatsing heeft aanvaard; dat hij voorts aanvoert dat hij ingevolge zijn overplaatsing overmand werd door hevige emoties en zwaar ziek is geworden en dat door de afwezigheden wegens ziekte ook zijn kledijvergoeding verminderd werd en dat zijn overplaatsing vanuit een actieve dienst naar een sedentaire dienst nadelig is voor zijn later pensioen;

3.6. Overwegende dat de verwerende partij in verband met het geldelijk verlies in haar nota met opmerkingen doet gelden dat de beslissing van 10 augustus 1994 (overplaatsing naar Zaventem) werd ingetrokken en deze van 13 mei 1996 (overplaatsing naar Brussel) door een afzonderlijk verzoekschrift is aangevochten zodat alleen het eventueel nadeel dat wordt veroorzaakt door de beslissing van 17 april 1997 (aanwijzing voor Hasselt) in aanmerking kan komen; dat, volgens haar, verzoeker het evenwel niet aannemelijk maakt dat het pecuniair nadeel, dat berekenbaar is en volledig kan worden hersteld, een ernstig nadeel zou opleveren en dat een moreel nadeel volledig zal worden hersteld bij een eventuele vernietiging; dat tenslotte

wat de beoordelingsbeslissingen betreft er geen verband bestaat met de aanwijzing van verzoeker voor Hasselt en dat de medische moeilijkheden van verzoeker ontstonden na zijn overplaatsing van 1994 zodat daarmee geen rekening kan worden gehouden in het kader van de onderhavige vordering;

3.7. Overwegende dat verzoeker geen nadeel aanvoert dat verband houdt met de weigering om hem inzage te laten nemen van het verslag van het Hoog Comité van Toezicht of met zijn beoordeling voor de periodes 1995-1996 en 1996-1997; dat een geldelijk nadeel in de regel berekenbaar en dus in principe herstelbaar is en alzo geen moeilijk te herstellen nadeel uitmaakt; dat verzoeker een verlies van 32.000 frank bruto per maand berekent en dat die berekening voortspruit uit de beslissingen waarbij hij vanuit een actieve betrekking te Tienen werd overgeplaatst naar een sedentaire betrekking; dat evenwel de beslissing waarbij hij werd overgeplaatst naar Zaventem (10 augustus 1994) werd ingetrokken, dat deze waarbij hij werd overgeplaatst naar Brussel (13 mei 1996) werd opgeheven en dat de beslissing van 17 april 1997 waarbij hij werd aangewezen voor Hasselt niet het voorwerp is van de onderhavige vordering; dat aldus het geldelijk nadeel dat verzoeker aanvoert geen grondslag kan vinden in een thans door hem aangevochten beslissing en dat hij overigens ook niet aantoont dat de vermindering van de inkomsten dermate groot is dat een belangrijke vermindering van de levensstandaard kan worden gevreesd;

3.8. Overwegende tenslotte dat het aangevoerde moreel nadeel rechtstreeks gekoppeld is aan verzoekers overplaatsing vermits het steunt op een niet aan zijn graad aangepast werk dat hij moet verrichten zodat het te dezen ook niet dienend is; dat ook zijn ziekte in eerste instantie te maken heeft met zijn overplaatsing

evenals de vermindering van zijn kledijvergoeding en de nadelige invloed op zijn pensioen;

3.9. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat er niet voldaan is aan één der voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om tot schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen besluiten,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf oktober 1900 negenennegentig, door :

de H. L. HELLIN, wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **L. HELLIN.**